

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยในความคิดของคนทั่วไป ต่างก็เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นสถานศึกษาชั้นสูงของผู้ที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน ซึ่งหลังจากศึกษาจบมหาวิทยาลัย แล้วก็ออกไปทำงานทำต่อไป ความคิดเห็นเช่นนี้เปรียบเสมือนว่า มหาวิทยาลัยเป็นเพียงโรงงานผลิตปัญญาชนสำเร็จรูปเท่านั้นเอง แนวความคิดดังกล่าว เป็นเรื่องที่ผิดไปจากปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก^๑ มหาวิทยาลัย มิใช่แต่จะฝึกคนสอนคนให้มีความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาวิชาเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยต้องการสอนเพื่อให้

ผู้ที่จะเป็นบัณฑิต ได้รับการพัฒนาอุปนิสัย บุคลิกภาพ คุณธรรมจรรยา มีความคิดอ่าน มีทัศนคติที่ไม่คับแคบในแวดวงสาขาวิชาชีพของตนเอง พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเข้าใจในปัญหาที่แท้จริง และหาช่องทางการแก้ไขได้ดีพอสมควร มีความรู้สึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบของตน หรืออีกนัยหนึ่งก็เพื่อการเป็นพลเมืองที่ดี และเป็นมนุษย์ที่ดี^๒

มหาวิทยาลัยต้องการสร้างคนที่จบออกไปให้เป็นปัญญาชนอย่างแท้จริงของประเทศชาติ ความสำเร็จของมหาวิทยาลัย จึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของบัณฑิตที่จบไปเป็นสำคัญ

^๑ สุรชัย (นามแฝง), "มหาวิทยาลัย กับปัญญาชนของประเทศ," ๒๓ ตุลาคม, ๒๕๒๑, หน้า ๒๔.

^๒ สันต์ เตชะกัมพูช และคนอื่น ๆ, รายงานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอน วิชา มนุษย์กับสังคม (กรุงเทพมหานคร : โครงการการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓), หน้า ๒.

ด้วยเหตุนี้เอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้จัดตั้งโครงการการศึกษาทั่วไปขึ้นเมื่อเดือน มิถุนายน ๒๕๑๔ ตามข้อเสนอแนะของกรรมการพิจารณาหลักสูตร และแผนดำเนินงานในงานเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป โครงการการศึกษาทั่วไป มีฐานะเป็นโครงการตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ ๔ โครงการพัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔) ได้รับมอบหมายให้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ในสาขามนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๐^๑ การจัดการสอนวิชาการศึกษาทั่วไปนี้ เป็นการ

พัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผลิตเป็นมนุษย์ที่ดี (Good Human Being) มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นพลเมืองดี (Good - Citizen)

รู้จักสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง และของผู้อื่น ต้องสนใจปัญหา เข้าร่วมแก้ปัญหา สามารถเข้าใจ (Communicate) และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น^๒

หลักสูตรการศึกษาทั่วไปทุกสาขา ประกอบด้วยวิชาแกน และวิชาเลือก วิชาละ ๓ หน่วยกิต รวมเป็นสาขาละ ๖ หน่วยกิต โครงการการศึกษาทั่วไป ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวิชาแกน ส่วนวิชาเลือก ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะต่าง ๆ ที่จะให้ผลิตเรียนวิชาเลือกของโครงการ ฯ หรือจากคณะอื่น ลักษณะรายวิชาแกน เป็นการผสมผสานศาสตร์ต่างสาขา ในแง่ของความคิด และการประยุกต์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง ครอบคลุมพื้นฐานทั่วไป สำหรับจะประมวลมาเป็นคุณลักษณะที่เหมาะสมแก่ความต้องการของสังคม และความสามารถนำวิชาชีพไปใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ส่วนลักษณะรายวิชาเลือกนั้น เป็นส่วนเสริมความรู้ ความเข้าใจในแนวสาขาใดสาขาหนึ่งของวิชาแกน ให้ออกกว้างขวางยิ่งขึ้นตามความสนใจของผู้เรียน

^๑ โครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานผลการปฏิบัติงานในรอบปีการศึกษา ๒๕๒๐, หน้า ๑. (อัดสำเนา)

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕.

วิชามนุษย์กับสังคม เป็นวิชาแกนบังคับในสาขาสังคมศาสตร์ ของโครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตเข้าใจสภาพ และปัญหาของสังคมมนุษย์ เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ตลอดจนเข้าใจถึงลักษณะของการศึกษาและเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในแขนงสังคมศาสตร์ และแต่ละวิชามีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร มีนิสิตเริ่มลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ๒๕๒๐ และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจนปัจจุบัน เฉลี่ยแล้วประมาณ ๑,๐๐๐ คน ต่อภาคการศึกษา^๑ การสอนนิสิตด้วยวิธีการบรรยายกลุ่มใหญ่ ๒๐๐ - ๔๐๐ คน ก่อให้เกิดปัญหาไม่น้อย เพราะจะต้องอาศัยอาจารย์ที่มีความสามารถในการบรรยายสูง มีห้องเรียนที่มีสภาพดี ใช้อ่านวยต่อการเรียนการสอน มีสื่อการสอนคุณภาพดี สามารถช่วยเสริมให้นิสิตมีความเข้าใจ และสนใจในบทเรียนที่ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษา วิชาทางสังคมศาสตร์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ทั้งเนื้อหาวิชา และเข้าใจสภาพปัญหาสังคม รู้จักแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ผูกพันการเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ด่วนตัดสินปัญหาใด ๆ โดยขาดการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ นั้นเป็นสิ่งที่ เป็นไปได้ยาก หากต้องสอนนิสิตกลุ่มใหญ่ด้วยวิธีบรรยายแบบนี้ "ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าการใช้วิธีสอน แบบบรรยายกลุ่มใหญ่ เพียงวิธีเดียวนั้น ไม่อาจช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้"^๒

สภาพการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันมักขึ้นอยู่กับภาพนึกของคนทั่วไปที่ว่า การสอนในระดับมหาวิทยาลัย ควรเป็นแบบบรรยาย จึงจะสมกับฐานะของนิสิตระดับอุดมศึกษา การจัดอาคารเรียนในระดับอุดมศึกษาจึงเชื่อต่อการสอนแบบบรรยายโดยทำเป็นอัมพลารีย์ลาดต่ำลงมาหน้าชั้น มีแสงสว่างเพียงพอ และต้องจูนนักศึกษาได้จำนวนมาก จากภาพนึกและความเข้าใจดังกล่าวจึงทำให้ผู้บริหาร และนักวิชาการสร้างอาคารเรียน และวิธีการดำเนินการสอนแบบบรรยายอยู่ตลอดเวลา โดยไม่คำนึงว่า นิสิตนักศึกษาจะรับความรู้ได้มากน้อยเพียงใด จากปัญหาการสอนด้วยวิธีบรรยายที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้นักการศึกษาพยายามหาวิธีการปรับปรุงการสอนในระดับมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น เพราะถือว่า "ความล้มเหลวของนักศึกษาเพียงหนึ่งคน หมายถึงการสิ้นเปลืองงบประมาณ

^๑ สันต์ เตชะกัมพูช และคนอื่น ๆ, รายงานวิจัย เรื่อง การสร้างชุดการสอน วิชา
มนุษย์กับสังคม, หน้า ๑.

^๒ เรื่องเดียวกัน .

แผ่นดิน ซึ่งเป็นภาวอาการของราษฎร"^๑ ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงต้องกลับมาคิดว่าทำอย่างไร จึงจะ
 นำงบประมาณ และสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้อง กับการ
 พัฒนากำลังคน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เศรษฐกิจของชาติในอนาคต และ เมื่อพิจารณาลักษณะ
 และธรรมชาติของการศึกษาแล้วนักการศึกษาท่านหนึ่งให้ทัศนะว่า " การศึกษาก็คือ กระบวนการศึกษา
 หาความรู้ และประสบการณ์เพื่อชีวิต"^๒ ได้มีผู้เสนอให้พัฒนาระบบการศึกษาโดยนำโสทัศน์ศึกษามา
 ช่วยประกอบการเรียนการสอน โดยกล่าวถึงประโยชน์ว่า " การสอนโดยใช้โสทัศน์วัสดุประกอบ-
 การเรียนการสอน จะสามารถช่วยสนับสนุนบรรยากาศแห่งความ เข้าอกเข้าใจกันได้อย่างจริงจัง"^๓

นักวิชาการศึกษาได้พยายามอย่างยิ่งในการค้นคว้าหาความรู้ เรื่องการเรียนรู้อุทิศทุก
 เรียนรู้มีทฤษฎีเกิดขึ้นหลายทฤษฎี แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป สิ่งหนึ่งที่นักวิชาการทั้งหลาย
 ยอมรับตรงกันอยู่ข้อหนึ่ง คือ การเรียนรู้เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล (Individual) ที่เมื่อเกิด
 ขึ้นแล้ว จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ เพราะตัวผู้เรียนเรียน
 เอง ครูทำหน้าที่เพียงจัดหาข้อมูล ความรู้ จัดสถานที่ อุปกรณ์การศึกษา กระตุ้นให้เกิดกำลังใจใน
 การเรียน โดยให้รางวัล หรือลงโทษก็ได้แล้วแต่กรณี พูดย่าง ๆ ก็คือ "ครูทำหน้าที่จัดสิ่งแวดล้อม
 หรือจัดประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเองเท่านั้น"^๔ ครูควรพยายามจัดการเรียนการสอนให้
 ผู้เรียนมีโอกาสเลือกวิชาที่จะเรียนมากขึ้น มีโอกาสที่จะเรียนวิชาเดียวกันโดยใช้เวลาต่างกันได้
 และมีโอกาสได้รับการสอนโดยวิธีการที่แตกต่างกันมากขึ้น "ครูควร เน้นที่ตัวผู้เรียนว่าจะเรียนให้

^๑ ชัยยงค์ พรหมวงศ์, "แผนจุฬา: เทคโนโลยีทางการศึกษาระบบหนึ่ง สำหรับการสอน
 ในมหาวิทยาลัย," ๒๓ ตุลาคม, ๒๕๒๑, หน้า ๓๒.

^๒ George H. Axinn, Program of Studies in Non - Formal Education
 (Michigan State University, 1974), p.3.

^๓ Edgar Dale, Audio - Visaul Methods in Teaching (New York :
 The Dryden Press, 1954), p.6.

^๔ ทองจันทร์ หงส์ลัดดารมภ์, รายงานการประชุมปฏิบัติการภาคการจัดการเรียนการสอน
ของอาจารย์ใหม่, ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ ๕ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๒, หน้า ๑๓.
 (อัดสำเนา)

บรรลូវัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างไร มากกว่าที่จะเน้นในเรื่องคะแนน หรือในเรื่องระยะเวลาที่จะเรียนให้จบวิชา หรือหลักสูตรนั้น"^๑

นักการศึกษาจึงคิดหาวิธีการในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนในสภาพการณ์ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักร่วมมือกันแก้ปัญหา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เป็นการใช้เทคโนโลยี สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียน หรือที่เรียกว่าเทคโนโลยีทางการสอน การใช้เทคโนโลยีทางการสอน ครอบคลุมแนวคิด หลักปฏิบัติ กฎเกณฑ์ ระเบียบ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ซึ่งเรียกว่า "นวัตกรรม" อย่างกว้างขวาง นวัตกรรมการใช้เทคโนโลยีทางการสอน ที่กำลังเป็นที่สนใจอยู่ในขณะนี้ คือ การจัดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์อยู่ในรูปของชุดการสอน

ชุดการสอนคือ การนำเอาระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอนจะประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ อาทิ รูปภาพ สไลด์ เทป ภาพยนตร์ ขนาด ๘ มม. แผ่นคำบรรยาย วัสดุอุปกรณ์ การสาธิต (หากมี) ฯลฯ และการมอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น^๒

ชุดการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ สุขภาพ และบุคลิกภาพของผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจเอง และการทำงานเป็นกลุ่ม การเสาะแสวงหาความรู้ และฝึกความรับผิดชอบด้วย

โครงการการศึกษาทั่วไป โดยความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย จึงได้จัดทำโครงการทดลองสร้างชุดการสอนวิชามนุษย์กับสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะหาแนวทาง และสร้างชุดการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะ เนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ของการศึกษา

^๑ เรื่องเดียวกัน .

^๒ ชัยยงค์ พรหมวงศ์, "ศูนย์การเรียนชุมชน : แนวโน้มการจัดการศึกษาเพื่อมวลชนในอนาคต," วารสารครุศาสตร์, ๘ (พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๑๔) : ๕ .

ทั่วไป ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังสามารถใช้สอนนิสิตเป็นจำนวนมาก ๆ ได้ในแต่ละภาคการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัย ได้กำหนดเนื้อหาวิชาสำหรับการทดลองสร้างชุดการสอน คือ หน่วย "ปัญหาชีวิตมนุษย์" และหน่วย "การศึกษาและสังคมประภค"๑

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดการสอน และนำไปทดลองสอนกับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน ๑๓ คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษย์กับสังคมในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๒๑ หลังจากการทดลองสอนแล้ว คณะผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลการใช้ชุดการสอนดังกล่าว เปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนของนิสิตในปัจจุบันซึ่งส่วนใหญ่ เป็นการสอนแบบบรรยายโดยนำเอาข้อคิดเห็นของนิสิตมาพิจารณาเปรียบเทียบ และปรับปรุงชุดการสอนเดิมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการสอน คู่มือการเรียนตลอดจนสื่อการสอน และการประเมินผล^๒

คณะผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงชุดการสอนใหม่ โดยพยายามให้คงไว้ซึ่งเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของวิชา แต่ให้ใช้จำนวนอาจารย์ผู้สอนน้อย สอนนิสิตได้จำนวนมาก สนับสนุนให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเสมอ มีการวัดผลที่สอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของวิชา - อาจารย์ผู้สอนมีอิสระในการจัดกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องยึดถือกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในชุดการสอนทุกอย่าง ดังนั้น ชุดการสอนที่ปรับปรุงใหม่นี้ จึงมีลักษณะการสอนแบบผสม คือกำหนดให้นิสิตเข้าเรียนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง ต่อการสอนปกติ ด้วยวิธีการบรรยาย ๓ ชั่วโมง ส่วนเวลาที่เหลือให้นิสิตไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จากหนังสือ เอกสารประกอบ ภาพสไลด์ ภาพยนตร์ เทปวิทยุ เทปโทรทัศน์ จากห้องโสตทัศนศึกษาที่จัดไว้ให้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทุกอย่างแต่เพียงครั้งเดียว หรือหลายครั้ง ก็สุดแท้แต่ความพอใจของผู้เรียน ทั้งนี้ให้เข้าใจเนื้อหาวิชา สำหรับที่จะตอบคำถามเมื่อถึงชั่วโมงเข้าห้องเรียน ในกรณีที่ศึกษาด้วยตนเอง แล้วไม่เข้าใจ อาจถามในชั่วโมงที่ปรึกษา ซึ่งอาจารย์ผู้สอน จะกำหนดไว้ให้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนจริง

ผลการทดลองใช้ชุดการสอนแบบผสมนี้ กับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จำนวน ๑๑ คน ในภาคการศึกษาแรก ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ปรากฏว่า นิสิตให้ความสนใจ และเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ

^๑ สันต์ เตชะกัมพูช และคนอื่น ๆ. รายงานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอน วิชามนุษย์กับสังคม, หน้า ๒ - ๓.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗.

และเมื่อสังเกตจากการศึกษาในกลุ่มย่อยพบว่า นิสิตมีส่วนร่วมในการอภิปรายปัญหาดีพอสมควร -
อย่างไรก็ดี นิสิตแสดงความพอใจในวิธีเรียน และการวัดผลตามวิธีนี้มากกว่าการสอนแบบบรรยาย
และการวัดผลที่มีการสอบย่อยตลอดภาค^๑

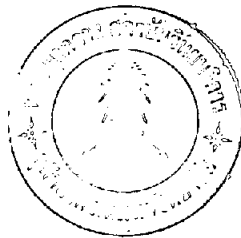
ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า การใช้ชุดการสอนแบบผสมที่เน้นการศึกษา
เป็นรายบุคคล ควบคู่ไปกับการศึกษาแบบอภิปรายกลุ่มย่อย มีความเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา
และวัตถุประสงค์วิชามนุษย์กับสังคม มากกว่าการสอนด้วยวิธีอื่น ๆ เพราะเป็นการสอนที่เปิดโอกาส
ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและความเข้าใจ ช่วยให้นิสิตมีความคิด -
กว้างขวาง และฝึกหัดการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังได้ให้ข้อเสนอแนะ
ที่น่าสนใจไว้ว่า

. . . การทดลองสร้างชุดการสอนแบบผสม เป็นเพียง ๑ ใน ๗ ส่วนของเนื้อหาวิชา
มนุษย์กับสังคม ดังนั้นหากได้มีการทดลองสร้างเพิ่มเติมให้ครบทั้งวิชา และนำไปทดลองกับ
นิสิตตลอดภาคการศึกษา ก็จะทำให้ได้ข้อสรุปที่เที่ยงตรง และน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น^๒

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นมูลเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและตั้งใจที่จะทำวิทยานิพนธ์
เรื่องนี้ เพื่อทดลองสร้างชุดการสอนแบบผสมเพิ่มเติมจากที่ทางโครงการการศึกษาทั่วไป ได้ทำไว้
บ้างแล้วในหน่วยอื่นของวิชามนุษย์กับสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาเนื้อหาอย่างละเอียดและได้เลือก
เนื้อหา เรื่อง "การสื่อสาร" เพื่อนำไปทดลองสร้างชุดการสอนขึ้น เพื่อที่จะนำไปทดลองหาประสิทธิ-
ภาพ กับนิสิตที่เรียนในวิชานี้ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ยืนยันผลการวิจัยของโครงการ
การศึกษาทั่วไป ที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนางานการศึกษาทั่วไป ให้สอดคล้องกับ
ความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย ในอันที่จะเสริมสร้างคุณภาพของนิสิต ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในทุกสาขาวิชา ให้มีพื้นฐานวิชาความรู้ทั่วไปเท่าเทียมกันเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต และการ
ปฏิบัติงานในอนาคตให้สัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔ - ๑๑.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓ - ๑๔.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อสร้างชุดการสอนเรื่อง "การสื่อสาร" ในวิชามนุษย์กับสังคม ของโครงการการศึกษาทั่วไป ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ ของการศึกษาทั่วไปของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถสอนผู้สัตรีระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ที่จะนำไปใช้ประกอบการสอนเรื่อง "การสื่อสาร" สำหรับวิชามนุษย์กับสังคม
๓. เพื่อศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการใช้ชุดการสอนนี้

สมมติฐานของการวิจัย

๑. ชุดการสอนที่สร้างขึ้น ใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๕/๘๕
๒. ผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียนจากชุดการสอนนี้ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๑

ขอบเขตของการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ คณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๓๐ คน
๒. เนื้อหาวิชาสำหรับ การทดลองเพื่อสร้างชุดการสอนนี้คือ เนื้อหาวิชามนุษย์กับสังคม เฉพาะเรื่อง "การสื่อสาร" ตามแนวในหนังสือมนุษย์กับสังคมของโครงการการศึกษาทั่วไป ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓. สื่อที่จะผลิตขึ้นเพื่อประกอบบทเรียนสำหรับชุดการสอนนี้เป็นสื่อประสมที่ประกอบด้วย สไลด์ประกอบคำบรรยาย คู่มือครู คู่มือการเรียน บทความประกอบการเรียน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ
๔. ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย จะไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ พื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคม สภาพอารมณ์ของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

- ๑. ผลของการวิจัยขึ้นอยู่กับการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ คณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัย
กรุงเทพ ซึ่งมีความรู้และคุณสมบัติใกล้เคียงกับนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒. ตัวอย่างประชากรทั้งหมดไม่เคยเรียนวิชามนุษย์กับสังคม เรื่อง "การสื่อสาร" มาก่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

- ๑. ศึกษาต้นคว้าผลงานวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างชุดการสอนจากเอกสารทั้ง
ในและต่างประเทศ
- ๒. ศึกษาหลักสูตร และเนื้อหาวิชามนุษย์กับสังคม เรื่อง "การสื่อสาร" ซึ่งเป็นวิชาบังคับ
ในโครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๓. เลือกเนื้อหาเฉพาะ ๒ หน่วย สำหรับการสร้างชุดการสอน คือ เรื่อง "สถาบันสื่อ-
สาร" และ "การสื่อสารในชีวิตประจำวัน"
- ๔. สร้างชุดการสอนประจำหน่วยทั้งสอง ตามขั้นตอนการผลิตชุดการสอนดังนี้
 - ๔.๑ กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์
 - ๔.๒ กำหนดหน่วยการสอนและหัวข้อ เรื่อง
 - ๔.๓ กำหนดมโนทัศน์ และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - ๔.๔ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้
 - ๔.๕ กำหนดสื่อการสอน
 - ๔.๖ กำหนดแบบการประเมินผล
- ๕. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลัง เรียนบทเรียน พร้อมแบบฝึกหัด
- ๖. นำแบบทดสอบไปหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความ เชื่อถือได้ ของ
แบบทดสอบ
- ๗. นำชุดการสอนไปทดลองใช้กับนิสิตระดับอุดมศึกษา เพื่อหาประสิทธิภาพโดย
 - ๗.๑ การทดสอบแบบกลุ่ม ใช้ทดลองกับนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา
มนุษย์กับสังคม ภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๒๓ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๖ คน แล้วนำไป-

ปรับปรุงแก้ไข เพื่อทดลองใช้ในภาคสนามต่อไป

๗.๒ การทดลองภาคสนาม ใช้ทดลองกับประชากรตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ คณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ที่สร้างขึ้น

๘. วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด เพื่อหาความก้าวหน้าในการเรียน และประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยวิธีการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากการทดลองทั้ง ๒ ครั้ง ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๕/๘๕

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

๑. จะได้ชุดการสอนสำหรับการสอนวิชามนุษย์กับสังคม เฉพาะหน่วย "การสื่อสาร" ที่มีประสิทธิภาพ ด้วยวิธีการศึกษาด้วยตนเองควบคู่กันไปกับการอภิปรายกลุ่มย่อย

๒. จะสนองนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย ในการพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อให้มีผลดี เป็นมนุษย์ที่ดี และเป็นพลเมืองดี

๓. เพื่อเป็นการเผยแพร่ และส่งเสริมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ให้หันมาใช้วิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนี้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความสะดวกในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่จะต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้บ่อย ๆ คือ

ชุดการสอน หมายถึง แผนการสอนเป็นรายหน่วย เฉพาะหัวข้อ เรื่อง "การสื่อสาร" ซึ่งสามารถสอน หรือศึกษาให้จบหน่วยในแต่ละชุด โดยนำเอาระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลักษณะของชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือการเรียน เอกสารหรือวัสดุประกอบการศึกษาอื่น ๆ ได้แก่ สไลด์ประกอบคำบรรยาย ภาพยนตร์ ๑๖ มม. เอกสารอ่านประกอบตลอดจนแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ สำหรับชุดการสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ชุดการ-

สอนที่มีลักษณะผสมกันซึ่ง เน้นวิธีการศึกษาเป็นรายบุคคล ควบคู่ไปกับการศึกษาแบบอภิปรายกลุ่มย่อย โดยมีเนื้อเรื่อง แบ่งเป็นหน่วยใหญ่ ซึ่งภายในชุดการสอนจะประกอบด้วย หน่วยย่อย วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน รายชื่อเอกสาร และวัสดุประกอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง หัวข้อคำถามที่จะใช้ประเมินผลการศึกษาด้วยตัวเอง ชุดการสอนนี้จะกำหนดให้ผู้เรียนเข้าเรียน สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ส่วนเวลาที่เหลือให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองจากหนังสือและเอกสารประกอบการศึกษา สไลด์ประกอบคำบรรยาย ภาพยนตร์ จากห้องโสตทัศนศึกษาที่จัดไว้ หรือตามเวลาที่อาจารย์ผู้สอน กำหนดเป็นกิจกรรมนอกห้องเรียน ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่จะตอบคำถาม หรือซักถามข้อสงสัย เมื่อถึงชั่วโมงเข้าห้องเรียน

คู่มือการสอน หมายถึง เอกสารประกอบการสอนของผู้สอน ซึ่งประกอบด้วย

- คำแนะนำในการสอน
- หัวข้อ เรื่องที่ศึกษา
- วัตถุประสงค์ของบทเรียน
- เวลาที่ใช้ศึกษา
- มโนทัศน์ / หลักการ
- คำถามที่เสนอแนะให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- เอกสารและวัสดุประกอบการศึกษา
- กิจกรรมการเรียนการสอน
- การประเมินผล
- หนังสือที่นำศึกษาเพิ่มเติม
- ภาคผนวก

คู่มือการเรียน หมายถึง เอกสารสำคัญของผู้เรียนที่จะระบุ ข้อคำถามและแหล่งค้นคว้า ซึ่งจะแบ่งออกเป็นชุด ๆ ชุดหนึ่งก็ประกอบด้วยหน่วยหนึ่ง โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- คำแนะนำในการเรียน
- หัวข้อ เรื่องที่ศึกษา
- วัตถุประสงค์ของบทเรียน

- เวลาที่ใช้ศึกษา
- คำถามที่เสนอแนะให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง
- เอกสารและวัสดุประกอบการศึกษา
- ๘ กิจกรรมการเรียนการสอน
- ประเมินผล

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม หมายถึง วัตถุประสงค์ของหน่วยวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้และสามารถแสดงออก เป็นพฤติกรรมได้

ผู้เรียน หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษย์กับสังคม ในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๒๓ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหมายถึง นักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ คณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งใช้ทำการทดลอง โดยใช้ชุดการสอนนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๑๗ วัฒนะ จุฑะวิภาต^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการเรียนเบ็ดเสร็จรายบุคคลวิชาวัสดุและการออกแบบสำหรับนิสิตแผนกศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทดลองหาประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอน วิชาวัสดุและการออกแบบสำหรับนิสิตศิลปศึกษา ด้วยวิธีการสอนรายบุคคล ซึ่งสามารถใช้แทนการสอนระบบเดิมได้ การวิจัยได้เลือกเนื้อหาวิชาเรื่อง "องค์ประกอบศิลป์" และ "ความหมายและความสำคัญของสี" มาทำเป็นตำราเรียนแบบโปรแกรม และสไลด์เทปโปรแกรมประกอบภาพชุด ผลการวิจัยปรากฏว่า

^๑ วัฒนะ จุฑะวิภาต, "การสร้างชุดเรียนเบ็ดเสร็จรายบุคคล วิชาวัสดุ และการออกแบบ สำหรับนิสิตแผนกศิลปศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗)

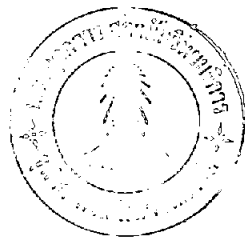
ชุดเรียนเบ็ดเสร็จรายบุคคล และบทเรียนแบบโปรแกรมมีประสิทธิภาพจริงใช้แทนการสอนระบบเดิม

พ.ศ. ๒๕๑๗ วนิดา วิศวรบุตร^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดระบบชุดการสอนรายบุคคล สำหรับวิชาการจัดการศึกษานอกสถานที่" โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลการสอนด้วยระบบ การศึกษารายบุคคล ในวิชาการศึกษานอกสถานที่ โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมและโปรแกรมสไลด์เทป โดยคัดเลือกตัวอย่างประชากรจากนิสิตปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียน วิชาการจัดการศึกษานอกสถานที่ในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๑๗ จำนวน ๗๓ คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดระบบชุดการสอนเป็นรายบุคคลนั้น สามารถนำไปใช้ในการศึกษาริชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง

พ.ศ. ๒๕๑๘ สิทธิชัย ตีโลกะวิชัย^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ชุดเรียนเบ็ดเสร็จรายบุคคล สำหรับวิชา การผลิตภาพถ่ายเพื่อการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้จากชุดการสอนรายบุคคล กับการเรียนโดยอาจารย์เป็นผู้สอน ตัวอย่างประชากรคือ นิสิตคณะครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๒๐ คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่ม ควบคุม กลุ่มละ ๑๐ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีผลการเรียนเท่ากันที่ระดับ .๐๕ แต่ กลุ่มทดลองมีความจำติดแน่นว่า แสดงว่าชุดเรียนเบ็ดเสร็จรายบุคคลมีประสิทธิภาพสูง และให้คุณค่า ทางการสอน

^๑ วนิดา วิศวรบุตร, "การจัดระบบชุดการสอนรายบุคคลสำหรับวิชาการจัดการศึกษา นอกสถานที่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗)

^๒ สิทธิชัย ตีโลกะวิชัย, "ชุดเรียนเบ็ดเสร็จรายบุคคลสำหรับวิชาการผลิตภาพถ่ายเพื่อ การศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘)

พ.ศ. ๒๕๑๔ โกลุม เจริญรวาย^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอนตาม -
เอกัตภาพวิชาหลักการสอน และการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติระดับประกาศนียบัตรวิชาการ-
ศึกษาชั้นสูง" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาหลักการสอน และการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติของนักศึกษาครู ป.กศ. สูง
ที่เรียนวิชานี้ด้วยวิธีสอนตามเอกัตภาพจากชุดการสอน กับนักศึกษาครู ป.กศ.สูง ที่เรียนวิชานี้ด้วย
วิธีสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ตัวอย่างประชากรคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยอุตรธานี จำนวน ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ คน คือกลุ่มทดลองให้เรียนจาก
ชุดการสอนตามเอกัตภาพ และกลุ่มควบคุม ให้เรียนจากวิธีสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนจาก
ชุดการสอน ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนจากชุดการสอนตามเอกัตภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากวิธีสอนที่ ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

พ.ศ. ๒๕๑๘ อธิพิพล ราชศรีเกรียงไกร^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอน
วิชาพื้นฐานการออกแบบระดับอุดมศึกษา" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการ
สอนวิชาพื้นฐานการออกแบบระดับอุดมศึกษา ตัวอย่างประชากรคือ นักศึกษาวิทยาลัยครุนครปฐม
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน ๔๐ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้น มี
ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์สูง คือร้อยละ ๘๘.๔๔/๘๘.๔๔ และให้คุณค่าทางการสอนคือ ผู้เรียนมีความ
รู้ก้าวหน้ามากขึ้น ผลเปรียบเทียบการเรียนจากชุดการสอนกับการเรียนจากอาจารย์เป็นผู้สอนปรากฏ
ว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ.๐๕

^๑ โกลุม เจริญรวาย, "การสร้างชุดการสอนตามเอกัตภาพวิชาหลักการสอนและการ-
เตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง" (วิทยานิพนธ์ปริญญา-
ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔)

^๒ อธิพิพล ราชศรีเกรียงไกร, "การสร้างชุดการสอนวิชาพื้นฐานการออกแบบระดับ
อุดมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘)

การวิจัยในต่างประเทศ

ค.ศ. ๑๙๗๒ แอน หลุยส์ แลงสต๊าฟ^๑ ได้ทำการวิจัยการใช้ชุดการสอนแบบสื่อการสอนเรื่อง "การพัฒนาและการประเมินผลชุดการสอน เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับกรรมการฝึกหัดครู" โดยใช้ครูประจำชั้นและนักศึกษา ๓ กลุ่ม เพื่อใช้ในการทดลองประเมินผลเปรียบเทียบการสอนที่ใช้สื่อแบบเดิม ผลปรากฏว่า การเรียนโดยใช้ชุดการสอนที่ใช้สื่อการสอนช่วยพัฒนาการเรียนอย่างได้ผลทั้งนักศึกษาและครูประจำการชุดการสอนใช้สื่อการสอนพัฒนาขึ้น ใช้ได้ผลในการเปลี่ยนพฤติกรรมของครูทั้งสองพวก

004151

ค.ศ. ๑๙๗๒ เอลเลียา บรูซ มีคส์^๒ ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบวิธีสอนแบบใช้ชุดการสอน กับวิธีสอนแบบธรรมดา" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้จากการใช้ชุดการสอนสำหรับการสอนนักศึกษาครู และวิธีการสอนแบบธรรมดา ผลของการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนด้วยวิธีธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของทุกคนในกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอน ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีพัฒนาการทางทัศนคติที่ดีต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่า วิธีการสอนโดยการใช้ชุดการสอนดีกว่าการสอนแบบธรรมดา

ค.ศ. ๑๙๗๓ โดโรธี ซู ริกบี้^๓ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอน โดยการใช้ชุดการสอน โดยการใช้ชุดการเรียนแบบกิจกรรมกับวิธีสอนด้วยครูโดยตรง ในการ

^๑ Ann Louis Langstaff, "Development and Evaluation of an Auto-Instructional Media Package for Teacher Education", Dissertation Abstracts International Vol. 33, No. 4 (April 1973) p. 1566 A.

^๒ Elija Bruce Meeks, "Learning Packages Versus Conventional Methods of Instruction," Dissertation Abstract International Vol.32, No 8 (February 1972), p. 4295 - A.

^๓ Dorothy Sue Rigby, "The Effectiveness of Learning Activity Package Instruction Versus The Teacher-Directed Method of Teaching Intermediate College Typewriting" Dissertation Abstracts International Vol. 35 No.2, (August 1974), p. 494 A.

สอนพิมพ์ดีดชั้นกลางในมหาวิทยาลัย" โดยการทดลองที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน จุดมุ่งหมายก็เพื่อหาความแตกต่างระหว่างวิธีสอนทั้ง ๒ วิธี ผลการวิจัยพอสรุปได้คือ ๑) วิธีการสอนโดยใช้ชุดการเรียนดีเท่ากัน และบางกรณีดีกว่าการสอนแบบเดิมทั้งในด้านความเที่ยงตรงและความรวดเร็วในการพิมพ์ ๒) การสอนโดยใช้ชุดการเรียนแบบกิจกรรมเป็นเทคนิคการสอนที่ดี และนักศึกษามีทัศนคติต่อชุดการเรียนแบบนี้ ๓) การสอนแบบเดิมเป็นอุปสรรคต่อการสอนแบบใหม่อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ค.ศ. ๑๙๗๔ แมคโคแมน^๑ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชุดการสอน กับความชอบในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักศึกษาระดับ ๔ จำนวน ๒๔ ห้องเรียน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มควบคุม ๑ กลุ่ม และกลุ่มทดลอง ๒ กลุ่ม กลุ่มทดลองแยกเป็นกลุ่มที่เรียนด้วยชุดการสอน และเรียนด้วยชุดการสอนประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อย ผลการวิจัยพบว่า ความชอบในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในกลุ่มทดลอง นักศึกษาชอบเรียนแบบใช้ชุดการสอนประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อยมากกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ Jame Wesley Mecoleman, "Relationship Between The Use of Learning Activity Packages, Group Activities and The Preference of Students Toward the Social Studies Course," Dissertation Abstracts International Vol. 36 No. 1 (July 1975), p. 109-A.